

Sligt, staaer som den, der giver Concession paa Foretagender, som ikke ere alvorlig meente, eller om man staaer som den, der kun giver Concession paa Foretagender, der ere alvorlig meente. Naar vi see hen til det Forslag, her foreligger, siger jeg, at det ikke er muligt for Diebliffet at anvise det nogen bestemt Plads i saa Henseende. Vi kunne ikke med nogen-som-helst Sikkerhed vide, til hvilken af de af mig nu nævnte Classer det maa være at hense; men der er et enkelt Punkt, som vækker nogen Tvivl hos mig om, hvorvidt det vil kunne henregnes til de alvorlig meente Foretagender. Det indlyser af sig selv, at et Foretagende af denne Beskaffenhed udfordrer en Anlægs-capital af en saa overordentlig Størrelse, at det efter vore Begreber om den Trafik, der efter al Sandsynlighed vil ubvilke sig, staaer som usandsynligt, at det vil kunne betale sig; idetmindste staaer det som i meget høi Grad tvivlsomt. Jeg vil ingenlunde hermed sige, at jeg derfor skulde ville stemple dette Foretagende som ureelt, men jeg siger kun, at det maa stille sig tvivlsomt for os, hvorvidt det kan henregnes til de alvorlig meente. Vrede Medlemmer ville nu sige: Men der er jo stillet Caution, og det er dog et Punkt, der har Betydning. Ja, ganske vist, men herved bliver dog at bemærke, at den, der har stillet Cautionen, har, efter at have gjort sig nøie bekendt med Foretagendet ved at lade foretage Undersøgelser paa Stedet, ønsket at faae den tilbage. (Tscherning: Det kommer ikke os ved!) Ganske vist kommer det ikke os ved, forudsat, at det er sikkert, at Forholdet mellem Entreprenuren og den, der har stillet Cautionen, er et saadant, at denne ikke kan tage Cautionen tilbage; men det vide vi ikke og kunne ikke vide, hvilket kan have tilfølg, at den supponerede Hjemfalden ikke kommer til at finde Sted. I alt Fald vide vi som sagt, at den Mand i England, der er Cautionist, efterat have gjort sig bekendt med Foretagendet, har faaet Tvivl om, at det var saa fordeelagtigt, som han tidligere havde antaget. Disse Omstændigheder have gjort, at jeg maa ansee det for rigtigt, at vi see nøiere paa Sagen. Jeg skal paa ingen Maade paa Sagens nærværende Stadium tilraade Thinget at give noget Botum

imod det foreliggende Lovudkast; men jeg tilraader kun en nøiere Prøvelse af det, for at vi kunne faae bestemt at vide, hvad det er, hvormed vi have at gjøre, og for at vi kunne tage vor Beslutning, saaledes at vi ikke tage den iblinde.

Tscherning: Før jeg gaaer ind paa Sagen, skal jeg, der saa hyppigt har anket over Commissioners Retsættelse og deres Langsommelighed, sige, at jeg maa erkjende, at denne Commission har arbejdet med overmaade stor Hurtighed og Kraft og er kommen til et klart og som det forekommer mig, med Hensyn til Sagen fuldstændigt Resultat. Mod den ærede sidste Taler maa jeg først og fremmest gjøre den Bemærkning, at dersom vi stille os imellem et Foretagende af denne Art og den Handelsplads, hvor det skal bringes til Udførelse, overtage vi Ansvar for det, der er rigtigt, sandt eller usandt deri. Dette bør vi ikke blande os i, eftersom vi ikke ere istand dertil, og den eneste Sikkerhed, vi i saa Henseende kunne staffe os, ligger netop i den stillede Garantii. Naar denne er af en saadan Beskaffenhed, at den hjemfalder til Staten i det Diebliff, da det Foretagende, der er Spørgsmaal om, og hvorpaa der er givet Concession, ikke er sat i Værk til den Tid, det skal, have vi al den Sikkerhed, vi bør fordr. Naar det ærede Medlem siger, at der er Forslag, der udgaae fra Selstaber og Personer, der have sat sig saaledes ind i den Sag, de paa tage sig, at de kjende den nøie, og det er deres Hensigt at bringe den til Udførelse, og Andre derimod, som ikke have anden Hensigt end at staffe et Skin, som de gjøre til Gjenstand for en fordeelagtig Forretning ved at danne et Selskab, foretage Omsætning af Actier etc., da er dette fuldkommen rigtigt, og jeg skal endog være villig til at indrømme, at næsten alle Selstaber af denne Art ere lidt beslagtede med dette sidste Skin. De tage Skinnet først og Virkeligheden bag efter; kunne de faae Virkeligheden ud deraf, er det saameget desto bedre, men de $\frac{3}{4}$ have levet af Skinnet, idet de have bragt deres Papirer over paa trostlybige Hænder med den Fordeel, de behøve, før det viser sig, at Foretagendet i sig selv ikke er godt. Men at værne